

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie B.C.

przeciwko „T.” S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].

z dnia 5 lipca 2019 r., sygn. akt VII AGa [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**

**2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności wynikającej z naruszenia podniesionych w skardze zarzutów dotyczących prawa materialnego przez błędne przyjęcie, że strony łączyła umowa o dzieło, a nie umowa o świadczenie usług.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Trudno dostrzec oczywistą zasadność skargi, w sytuacji, w której strona pozwana w toku postępowania przed sądem pierwszej i drugiej instancji nie kwestionowała kwalifikacji łączącej strony umowy jako umowy o dzieło. Z poczynionych ustaleń wynika także, że to strona pozwana w piśmie, którym odstąpiono od umowy dotyczącej przygotowania kolejnych odcinków seriali powołała się na art. 644 k.c. traktując obowiązującą umowę jako umowę o dzieło. Zawarte zatem w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej uzasadnienie mające wskazywać, na oczywistość zasadności zarzutu o błędnej kwalifikacji prawnej umowy budzi uzasadnione wątpliwości.

Analiza zarzutów skargi i uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego nie wskazuje, aby w rzeczywistości zachodziła oczywista zasadność. Sąd bardzo szeroko uzasadnił swój pogląd o stosowaniu do przedmiotowej umowy przepisów o umowie o dzieło wskazując na konkretny efekt, który miał być przedmiotem zobowiązania powódki.

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że nie można uznać podniesionych zarzutów za uzasadniających pogląd o oczywistej zasadności skargi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. a contrario).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

aj